

Biuletyn Informacji Publicznej MSWiA

<https://archiwumbip.mswia.gov.pl/bip/projekty-aktow-prawnyc/2005/494,Projekt-Rozporzadzenia-Ministra-Spraw-Wewnetrnych-i-Administracji-z-dnia2005-r-.html>
2022-10-05, 03:54

Projekt Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia....2005 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji¹⁾ z dnia....2005 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z 2003 r. Nr 52, poz. 452 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, zwanego dalej "systemem ratowniczym", w szczególności w zakresie:

- 1) organizacji systemu ratowniczego na obszarze powiatu, województwa i kraju;
- 2) walki z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi, ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego i medycznego;
- 3) organizacji stanowisk kierowania oraz dysponowania do działań ratowniczych;
- 4) kierowania działaniem ratowniczym;
- 5) prowadzenia dokumentacji działań ratowniczych oraz dokumentacji funkcjonowania krajowego systemu ratowniczego;
- 6) organizacji odwodów operacyjnych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) podmiotach włączonych do systemu ratowniczego - należy przez to rozumieć:
 - a) jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) jednostki ochrony przeciwpożarowej włączone do systemu ratowniczego na podstawie art. 20 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, zwanej dalej "ustawą",
 - c) powiatowe i wojewódzkie zespoły reagowania kryzysowego, o których mowa w art. 14

ust. 4 ustawy oraz

- d) inne podmioty ratownicze włączone do systemu ratowniczego w drodze umowy cywilnoprawnej;
- 2) podmiotach współdziałających w akcjach ratowniczych - należy przez to rozumieć służby, inspekcje, straże, instytucje oraz inne podmioty (w tym ekspertów zajmujących się analizowaniem i prognozowaniem zagrożeń oraz specjalistów w sprawach ratownictwa), które dobrowolnie w drodze umowy cywilnoprawnej zgodziły się współdziałać w akcjach ratowniczych;
- 3) podmiotach wspomagających system ratowniczy - należy przez to rozumieć podmioty ratownicze i inne podmioty ujęte w planach ratowniczych nie będące podmiotami włączonymi do systemu ratowniczego ani podmiotami współdziałającymi w akcjach ratowniczych;
- 4) podmiotach systemu ratowniczego - należy przez to rozumieć podmioty włączone do systemu ratowniczego, podmioty współdziałające w akcjach ratowniczych i podmioty wspomagające system ratowniczy;
- 5) podmiotach ratowniczych - należy przez to rozumieć podmioty, które są przygotowane do niezwłocznego reagowania i realizowania zadań, w szczególności prowadzenia działań ratowniczych w stanach nagłych lub nagłych zagrożeń życia, zdrowia, mienia lub środowiska;
- 6) wojewódzkim odwodzie operacyjnym - należy przez to rozumieć siły i środki ratownicze wydzielone na obszarze województwa z podmiotów włączonych do systemu ratowniczego lub współdziałających w akcjach ratowniczych, przewidziane do prowadzenia działań ratowniczych, w przypadku gdy siły i środki ratownicze na obszarze jednego lub więcej powiatów są niewystarczające;
- 7) centralnym odwodzie operacyjnym - należy przez to rozumieć siły i środki ratownicze wydzielone z wojewódzkich odwodów operacyjnych, przewidziane do prowadzenia działań ratowniczych na obszarze kraju;
- 8) siłach i środkach ratowniczych - należy przez to rozumieć ludzi, zwierzęta, sprzęt i środki gaśnicze dysponowane do organizowania i prowadzenia działań ratowniczych;
- 9) obszarze chronionym przez dany podmiot ratowniczy, zwanym dalej "obszarem chronionym" - należy przez to rozumieć teren, obszar lub obiekt, na który - w zależności od rodzaju zagrożenia i miejsca zdarzenia - podmiot ratowniczy przybędzie w pierwszej kolejności, w aktualnej fazie rozwoju działań ratowniczych;
- 10) gotowości operacyjnej - należy przez to rozumieć zdolność do reagowania, wynikającą z określonej dyspozycyjności, stanu wykszolenia i wyposażenia w sprzęt ratowniczy, w tym sprzęt ochrony osobistej, w celu realizowania podstawowych lub specjalistycznych czynności ratowniczych w poszczególnych dziedzinach ratownictwa;
- 11) specjalistycznych czynnościach ratowniczych - należy przez to rozumieć czynności realizowane z użyciem sprzętu specjalistycznego przez przeszkolonych, według programów szkoleń, specjalistycznych ratowników podmiotów ratowniczych;
- 12) podstawowych czynnościach ratowniczych - należy przez to rozumieć czynności realizowane w poszczególnych dziedzinach ratownictwa przez wszystkich ratowników podmiotów ratowniczych;

- 13) nadzwyczajnym zagrożeniu życia, zdrowia lub środowiska, zwanym dalej "nadzwyczajnym zagrożeniem" - należy przez to rozumieć takie zagrożenie lub zdarzenie, które nie zostało skatalogowane w procesie analizy zagrożeń i zdarzeń albo z uwagi na swą wielkość i charakter wymaga stworzenia warunków do pełnego wykorzystania możliwości działań organów władzy na rzecz systemu ratowniczego lub innych działań z zakresu ochrony ludności;
- 14) katastrofie - należy przez to rozumieć taką sytuację, w której siły i środki ratownicze uczestniczące w likwidacji zagrożenia są niewystarczające, a spowodowane nadzwyczajnym zagrożeniem zdarzenia powodują śmierć, obrażenia oraz zniszczenie środowiska i mienia w takim nasileniu, że liczba poszkodowanych, rozmiar i stopień uszkodzenia środowiska i mienia powoduje zniszczenie infrastruktury i zaburzenie więzi społecznych w stopniu uniemożliwiającym kontrolę przebiegu zdarzenia;
- 15) pierwszej pomocy medycznej - należy przez to rozumieć zespół czynności, nie będących medycznymi działaniami ratowniczymi, podejmowanych w celu ratowania osób znajdujących się w stanie nagłym, wykonywanych również z użyciem wyrobów medycznych i produktów leczniczych przez ratowników przeszkolonych według programu dla podmiotów systemu ratowniczego realizujących zadania z zakresu, o którym mowa w rozporządzeniu;
- 16) zdarzeniu pojedynczym - należy przez to rozumieć nagłe zdarzenie, którego skutki dotyczą jednej osoby poszkodowanej znajdującej się w stanie nagłym;
- 17) zdarzeniu mnogim - należy przez to rozumieć nagłe zdarzenie, którego skutki dotyczą więcej niż jednej osoby poszkodowanej znajdującej się w stanie nagłym, ale mogą być opanowane przy wykorzystaniu sił i środków ratowniczych obecnych na miejscu zdarzenia;
- 18) zdarzeniu masowym - należy przez to rozumieć nagłe zdarzenie, w wyniku którego zapotrzebowanie na pierwszą pomoc medyczną i medyczne działania ratownicze przekracza możliwości sił i środków ratowniczych obecnych na miejscu zdarzenia oraz zachodzi konieczność prowadzenia segregacji rozumianej jako proces ustalania priorytetów leczniczo - transportowych;
- 19) dziedzinach ratownictwa - należy przez to rozumieć ratownictwo techniczne, chemiczne, medyczne, ekologiczne, wodne, wysokościowe oraz gaszenie pożarów;
- 20) poziomach kierowania - należy przez to rozumieć zespół przedsięwzięć mających na celu planowanie, organizowanie, nadzorowanie i koordynowanie działań ratowniczych, realizowanych na różnych obszarach funkcjonowania systemu ratowniczego w zależności od rodzaju zagrożenia, wielkości i skali zdarzenia albo aktualnej fazy prowadzenia działań ratowniczych;
- 21) czasie dysponowania - należy przez to rozumieć czas uruchomienia podmiotu systemu ratowniczego liczony od momentu powiadomienia (wezwania) do momentu wyjazdu (rozpoczęcia interwencji) zadysponowanych sił i środków ratowniczych z miejsc stacjonowania;
- 22) czasie przybycia - należy przez to rozumieć czas dysponowania i dotarcia (w tym dojazdu, dopłynięcia, lotu lub innych form przemieszczenia) na miejsce zdarzenia poszczególnych sił i środków ratowniczych podmiotów systemu ratowniczego;
- 23) czasie interwencji - należy przez to rozumieć czas reagowania na nagłe zdarzenie (w tym alarm fałszywy) liczony od momentu przyjęcia informacji o zdarzeniu przez stanowisko

kierowania lub punkt alarmowy podmiotu systemu ratowniczego, czas dysponowania, przybycia i prowadzenia działań ratowniczych, a także czas powrotu sił i środków ratowniczych do miejsca stacjonowania oraz osiągnięcia gotowości operacyjnej przez dany podmiot ratowniczy.

Rozdział 2

Organizacja systemu ratowniczego na obszarze powiatu, województwa i kraju

§ 3. System ratowniczy jest zorganizowany na obszarze:

- 1) powiatu;
- 2) województwa;
- 3) kraju.

§ 4. 1. System ratowniczy na obszarze powiatu skupia:

- 1) podmioty włączone do systemu ratowniczego:
 - a) powiatowy zespół reagowania kryzysowego,
 - b) komendę powiatową (miejską) Państwowej Straży Pożarnej,
 - c) szkołę Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) jednostki ochrony przeciwpożarowej,
 - e) inne podmioty ratownicze;
- 2) podmioty współdziałające w akcjach ratowniczych;
- 3) podmioty wspomagające system ratowniczy.

2. Organizacja systemu ratowniczego na obszarze powiatu umożliwia rozpoczęcie działań ratowniczych w każdej dziedzinie ratownictwa.

3. System ratowniczy na obszarze województwa skupia:

- 1) podmioty włączone do systemu ratowniczego:
 - a) wojewódzki zespół reagowania kryzysowego,
 - b) komendę wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej,
 - c) inne podmioty ratownicze,
 - d) wojewódzki odwód operacyjny,
 - e) krajową bazę sprzętu specjalistycznego i środków gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) podmioty współdziałające w akcjach ratowniczych;

3) podmioty wspomagające system ratowniczy.

4. Organizacja systemu ratowniczego na obszarze województwa umożliwia realizację zadań wspomagających i koordynacyjnych w sytuacjach, w których siły i środki ratownicze systemu ratowniczego na obszarze powiatu są niewystarczające do prowadzenia działań ratowniczych.

5. System ratowniczy na obszarze kraju skupia:

1) podmioty włączone do systemu ratowniczego:

- a) komendę Główną Państwowej Straży Pożarnej,
- b) inne podmioty ratownicze,
- c) centralny odwód operacyjny,
- d) krajowe bazy sprzętu specjalistycznego i środków gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej;

2) podmioty współdziałające w akcjach ratowniczych;

3) podmioty wspomagające system ratowniczy.

6. Organizacja systemu ratowniczego na obszarze kraju umożliwia realizację zadań wspomagających i koordynacyjnych w sytuacjach, w których siły i środki ratownicze systemu ratowniczego na obszarze województwa są niewystarczające do prowadzenia działań ratowniczych.

§ 5. 1. Umowy cywilnoprawne z podmiotami ratowniczymi o włączenie do systemu ratowniczego lub o współdziałanie w akcjach ratowniczych, zawierają na obszarze powiatu, województwa i kraju odpowiednio starosta, wojewoda i Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności:

- 1) stan gotowości operacyjnej podmiotów;
- 2) postępowanie w stanach nagłych lub nagłych zagrożeń życia, zdrowia, mienia lub środowiska oraz w przypadkach nadzwyczajnych zagrożeń, katastrof lub klęsk żywiołowych;
- 3) współdziałanie z podmiotami ratowniczymi w celu zachowania ciągłości i skuteczności działań ratowniczych wobec poszkodowanych i zagrożonych ludzi, środowiska lub mienia;
- 4) organizację łączności dla potrzeb działań ratowniczych;
- 5) zabezpieczenie logistyczne działań ratowniczych;
- 6) realizację szkoleń i treningów ratowniczych oraz udział w ćwiczeniach mających na celu weryfikację lub doskonalenie procedur ratowniczych, a także podnoszenie poziomu wyszkolenia ratowników i podmiotów systemu ratowniczego;
- 7) udział w aktualizacji analiz zabezpieczenia operacyjnego i planów ratowniczych;
- 8) udział w analizowaniu działań ratowniczych;
- 9) promocję zagadnień ratowniczych i wymianę doświadczeń w zakresie ratownictwa oraz w

innych dziedzinach z zakresu ochrony ludności, w tym działań zapobiegających powstawaniu zagrożeń, udzielaniu pomocy humanitarnej i psychologicznej lub usuwaniu skutków zdarzeń;

10) pokrywanie kosztów wyposażenia, w tym odtwarzanie zniszczonych lub zużytych środków ratowniczych.

§ 6. Komendant powiatowy (miejski), wojewódzki i Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej prowadzą ewidencję podmiotów włączonych do systemu ratowniczego, podmiotów współdziałających w akcjach ratowniczych oraz podmiotów wspomagających system ratowniczy odpowiednio na obszarze powiatu, województwa i kraju.

§ 7. 1. Podmioty systemu ratowniczego będące jednostkami ochrony przeciwpożarowej tworzą, na potrzeby działania ratowniczego, następującą strukturę:

- 1) rota - dwuosobowy zespół ratowników, wchodzący w skład tego samego zastępu lub specjalistycznej grupy ratowniczej, wykonujący podstawowe lub specjalistyczne czynności ratownicze i wyposażony w sprzęt ochrony osobistej;
- 2) zastęp - pododdział liczący od trzech do sześciu ratowników, w tym dowódca, wyposażony w pojazd przystosowany do realizacji podstawowego lub specjalistycznego zadania ratowniczego;
- 3) sekcja - pododdział w sile dwóch zastępów, liczący od siedmiu do dwunastu ratowników, w tym dowódca;
- 4) pluton - pododdział w sile trzech zastępów lub dwóch sekcji, liczący od trzynastu do dwudziestu pięciu ratowników, w tym dowódca;
- 5) kompania - pododdział w sile trzech plutonów lub czterech sekcji oraz dowódca;
- 6) batalion - oddział w sile od trzech do pięciu kompanii oraz dowódca;
- 7) brygada - związek pododdziałów i oddziałów przewidziany do prowadzenia wielkoobszarowych działań ratowniczych, w szczególności podczas zagrożeń nadzwyczajnych, katastrof i klęsk żywiołowych na terenie własnego województwa;
- 8) specjalistyczna grupa ratownicza - pododdział ratowników posiadających specjalistyczne przeszkolenie, sprzęt i uprawnienia, dostosowane do wykonania specjalistycznych czynności ratowniczych.

2. Pododdziały, nie będące specjalistycznymi grupami ratowniczymi, organizowane przez szkoły Państwowej Straży Pożarnej, mogą być tworzone w innym składzie niż określony w ust. 1 pkt 4 i 5.

3. Podmioty systemu ratowniczego nie będące jednostkami ochrony przeciwpożarowej mogą zachować własną strukturę sił ratowniczych.

4. Podmioty systemu ratowniczego, bez względu na strukturę sił ratowniczych przewidzianych do działań ratowniczych, posiadają jednolite oznakowanie osób funkcyjnych, pojazdów, kontenerów, przyczep, sprzętu ratowniczego i ewakuacyjno - logistycznego, umieszczone w sposób widoczny dla innych uczestników działań ratowniczych.

5. Podmioty systemu ratowniczego, podczas długotrwałych działań ratowniczych oraz

w czasie nadzwyczajnych zagrożeń, katastrof lub klęsk żywiołowych, są wspomagane logistycznie przez podmioty ujęte w planach ratowniczych.

§ 8. 1. System ratowniczy funkcjonuje w oparciu o powiatowe i wojewódzkie plany ratownicze, zwane dalej "planami ratowniczymi", stanowiące zbiór procedur ratowniczych uruchamianych w przypadkach wystąpienia stanów nagłych lub nagłych zagrożeń życia, zdrowia, mienia lub środowiska oraz w przypadkach nadzwyczajnego zagrożenia, katastrofy lub klęski żywiołowej albo innego miejscowego zagrożenia.

2. Plany ratownicze zawierają w szczególności:

- 1) zadania i zakresy czynności realizowane przez podmioty systemu ratowniczego, wynikające z ich aktualnej gotowości operacyjnej i obszaru chronionego;
- 2) zbiór procedur ratowniczych wynikających z zadań i zakresu czynności, o których mowa w pkt 1, w zależności od rodzaju i skali zagrożenia oraz miejsca zdarzenia;
- 3) wykaz sił i środków ratowniczych podmiotów, o których mowa w pkt 1;
- 4) dokumentację graficzną, sporządzaną w skali zapewniającej czytelne przedstawienie informacji niezbędnych do organizowania i prowadzenia działań ratowniczych;
- 5) arkusze uzgodnień i aktualizacji planu ratowniczego.

3. Zbiór procedur ratowniczych oraz zestawienie informacji o wykazie sił i środków ratowniczych w zależności od rodzaju zagrożenia i miejsca zdarzenia [określa załącznik nr 1](#).

4. Plany ratownicze mogą zawierać również procedury oraz zestawienie informacji o wykazie sił i środków ratowniczych do realizacji innych zadań z zakresu ochrony ludności.

§ 9. 1. Opracowanie planów ratowniczych poprzedza się:

- 1) analizą zagrożeń i zdarzeń mogących wystąpić na danym obszarze przy uwzględnieniu:
 - a) gęstości zaludnienia,
 - b) położenia geograficznego i dominujących warunków atmosferycznych,
 - c) infrastruktury i jej stanu,
 - d) zagrożeń z obszarów sąsiadujących, w tym objętych prawem górniczym, lotniczym i morskim oraz z poligonów i terenów państw sąsiednich;
- 2) analizą zabezpieczenia operacyjnego na danym obszarze przy uwzględnieniu:
 - a) gotowości operacyjnej podmiotów systemu ratowniczego na miejscu zdarzenia, w czasie transportu poszkodowanych oraz w warunkach szpitalnych, w zależności od rodzaju zagrożenia, a także całodobowej, rocznej lub sezonowej dyspozycyjności,
 - b) najbardziej prawdopodobnych czasów przybycia na miejsce zdarzenia, w przedziale do 8, 15 i 30 minut, pierwszych i kolejnych podmiotów ratowniczych w celu wyznaczenia dla nich obszarów chronionych lub ich zmiany, ze względu na ich aktualną gotowość operacyjną, w tym możliwość przemieszczenia sił i środków ratowniczych w warunkach dziennych i nocnych oraz przy utrudnionych warunkach komunikacyjnych w zależności od

pory roku i pory dnia, a także rodzaju zagrożenia,

- c) najbardziej prawdopodobnych czasów przybycia na miejsce zdarzenia, w przedziale do 45, 60 i 90 minut, pierwszych i kolejnych specjalistycznych grup ratowniczych w celu wyznaczenia dla nich obszarów chronionych lub ich zmiany, ze względu na ich aktualną gotowość operacyjną, w tym możliwość przemieszczenia sił i środków ratowniczych w warunkach dziennych i nocnych oraz przy utrudnionych warunkach komunikacyjnych w zależności od pory roku i pory dnia, a także rodzaju zagrożenia.

2. Analiza zabezpieczenia operacyjnego, w tym obszarów górskich, akwenów i obszarów zalodzonych, a także obszarów objętych prawem górniczym, lotniczym i morskim, może uwzględniać analizę innych czasów przybycia na miejsce zdarzenia, niż określone w ust. 1 pkt 2 lit. b i c.

§ 10. Analiza zagrożeń i zdarzeń, o której mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, jest dokonywana na podstawie danych opracowanych przez podmioty systemu ratowniczego i przekazywanych do starosty i wojewody.

§ 11. Analiza zabezpieczenia operacyjnego, o której mowa w § 9 ust. 1 pkt 2, jest dokonywana z uwzględnieniem:

- 1) rodzaju i skali zagrożeń oraz zaistniałych i przewidywanych zdarzeń;
- 2) rozmieszczenia sił i środków ratowniczych, w tym miejsc stałego i czasowego ich stacjonowania;
- 3) czasu dysponowania podmiotów ratowniczych oraz realizowania przez nich podstawowych lub specjalistycznych czynności ratowniczych w zależności od rodzaju i skali zagrożenia oraz miejsca zdarzenia;
- 4) ilości i rozmieszczenia szpitalnych oddziałów ratunkowych, a także szpitali dysponujących izbami przyjęć lub oddziałami szpitalnymi wyspecjalizowanymi w zakresie medycyny ratunkowej i innych specjalności zabiegowych;
- 5) obszarów o najmniejszym (najsłabszym) zabezpieczeniu operacyjnym;
- 6) miejsc, obiektów i terenów o utrudnionych warunkach prowadzenia działań ratowniczych;
- 7) oceny współdziałania między podmiotami systemu ratowniczego, a także szybkości i zakresu zastosowania systemów monitorowania, alarmowania i ostrzegania ludności w czasie wystąpienia zagrożenia;
- 8) aktualnej organizacji zabezpieczenia logistycznego działań ratowniczych i uruchamiania rezerw materiałowych;
- 9) kosztów wdrażania nowych zadań przez podmioty systemu ratowniczego w zależności od rodzaju zagrożeń lub w ramach realizacji programów ochrony ludności albo innych programów służących poprawie bezpieczeństwa publicznego lub obronności kraju;
- 10) organizacji wojewódzkiego i centralnego odwołu operacyjnego.

§ 12. Analizę zabezpieczenia operacyjnego powiatu w zakresie realizowania działań ratowniczych przez podmioty systemu ratowniczego opracowują komendanci powiatowi (miejscy) Państwowej Straży Pożarnej, z uwzględnieniem czasów przybycia na miejsce zdarzenia, o których mowa w § 9

ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz koordynacji zadań w czasie nadzwyczajnych zagrożeń, katastrof lub klęsk żywiołowych.

§ 13. Analizę zabezpieczenia operacyjnego województwa w zakresie realizowania specjalistycznych czynności ratowniczych przez podmioty systemu ratowniczego opracowują komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej, z uwzględnieniem czasów przybycia na miejsce zdarzenia, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 2 lit. c, oraz koordynacji zadań w czasie nadzwyczajnych zagrożeń, katastrof lub klęsk żywiołowych.

§ 14. Analizy, o których mowa w § 9 ust. 1, oraz plany ratownicze, o których mowa w § 8 ust. 1, sporządza się w formie pisemnej i na elektronicznym nośniku informacji.

§ 15. Plany ratownicze zatwierdzają:

- 1) starosta i prezydent - dla obszaru powiatu ziemskiego i grodzkiego po zasięgnięciu opinii właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) wojewoda - dla obszaru województwa po zasięgnięciu opinii Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.

§ 16. Plany ratownicze w części dotyczącej procedur ratowniczych oraz wykazu sił i środków ratowniczych są weryfikowane poprzez analizę ćwiczeń aplikacyjnych i praktycznych, a także analizę działań ratowniczych oraz gotowości operacyjnej podmiotów systemu ratowniczego.

§ 17. 1. Plany ratownicze, o których mowa w art. 8 ust. 1, poddaje się aktualizacji co najmniej raz w roku, a także w razie potrzeby.

2. Aktualizacja planów ratowniczych przebiega w trybie określonym dla ich opracowania.

Rozdział 3

Organizacja systemu ratowniczego w zakresie walki z pożarami lub innymi klęskami żywiołowymi, ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego i medycznego

§ 18. Organizacja systemu ratowniczego w zakresie walki z pożarami lub innymi klęskami żywiołowymi oraz ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego i medycznego polega na:

- 1) realizowaniu współpracy podmiotów systemu ratowniczego w zakresie wspólnego i zintegrowanego planowania oraz przygotowania do działań ratowniczych, w szczególności:
 - a) wymiany informacji dotyczących zaistniałych zdarzeń oraz zagrożeń, z uwzględnieniem sposobów i metod ich monitorowania i analizowania,
 - b) aktualizowania analiz zabezpieczenia operacyjnego i planów ratowniczych,
 - c) rozmieszczenia sił i środków ratowniczych oraz analizowania ich czasowego przemieszczania w nowe miejsca stacjonowania, ze względu na zwiększone ryzyko wystąpienia stanu nagłego lub nagłego zagrożenia życia, zdrowia, środowiska lub mienia,
 - d) tworzenia przez podmioty ratownicze wspólnych zespołów ratowniczych,
 - e) organizowania ćwiczeń oraz realizowania wspólnych szkoleń dotyczących powiadamiania, dysponowania i postępowania podczas wystąpienia stanów nagłych lub nagłych zagrożeń życia, zdrowia, środowiska lub mienia, a także w czasie nadzwyczajnych

zagrożeń, katastrof i klęsk żywiołowych,

- f) organizowania łączności podczas prowadzenia działań ratowniczych,
 - g) ujednolicania dokumentacji dotyczącej organizacji, planowania i prowadzenia działań ratowniczych oraz sposobów jej obiegu, analizowania i przechowywania,
 - h) ujednolicania standardów sprzętowych dla podmiotów ratowniczych w zależności od dziedziny ratownictwa, rodzaju i skali zagrożenia oraz wielkości i miejsca zdarzenia,
 - i) ujednolicania programów szkolenia oraz form doskonalenia podmiotów systemu ratowniczego,
 - j) ujednolicania metod wsparcia psychologicznego osób uczestniczących w działaniach ratowniczych,
 - k) ujednolicania sposobów wsparcia logistycznego działań ratowniczych oraz odtwarzania środków ratowniczych zniszczonych lub zużytych podczas działań ratowniczych,
 - l) wspomagania działań ratowniczych przez nadawców programów radiowych i telewizyjnych, operatorów świadczących usługi telekomunikacyjne oraz wolontariuszy.
- 2) aktualizowaniu danych dotyczących gotowości operacyjnej podmiotów ratowniczych oraz ujednolicaniu metod ich powiadamiania i dysponowania do działań ratowniczych;
 - 3) ujednolicaniu metod ostrzegania, alarmowania i informowania ludności o aktualnych i prognozowanych zagrożeniach oraz kierunkach i zasadach ewakuacji podczas prowadzenia działań ratowniczych;
 - 4) ujednolicaniu informatycznej bazy wspomagania kierującego działaniem ratowniczym oraz zarządzania siłami i środkami ratowniczymi podmiotów systemu ratowniczego;
 - 5) ujednolicaniu postępowania w zdarzeniach mnogich i masowych;
 - 6) ujednolicaniu sposobów wyznaczania strefy zagrożenia podczas zdarzeń z udziałem chemicznych, wybuchowych, biologicznych lub radiologicznych substancji niebezpiecznych lub zdarzeń o charakterze terrorystycznym;
 - 7) ujednolicaniu organizowania masowej ewakuacji i dekontaminacji poszkodowanych w przypadku nadzwyczajnych zagrożeń lub katastrof spowodowanych nagłym uwolnieniem substancji niebezpiecznej, klęską żywiołową lub zdarzeń o charakterze terrorystycznym albo militarnym;
 - 8) ujednolicaniu metod planowania ewakuacji i transportu poszkodowanych lub zagrożonych osób do izb przyjęć lub szpitalnych oddziałów wyspecjalizowanych w zakresie medycyny ratunkowej lub innych podmiotów realizujących zadania z zakresu ratownictwa medycznego w warunkach szpitalnych;
 - 9) wspomaganiu procesów decyzyjnych osób odpowiedzialnych za koordynację działań ratowniczych oraz systemu ratowniczego na obszarze powiatu, województwa i kraju, a także w poszczególnych dziedzinach ratownictwa podczas ratowania ludzi, zwierząt, środowiska i mienia;

10) prowadzeniu działań w zakresie edukacji ratowniczej oraz badań naukowych na potrzeby ratownictwa.

§ 19. Organizacja systemu ratowniczego w zakresie walki z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi oraz ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego i medycznego obejmuje w pierwszej kolejności realizację czynności na miejscu zdarzenia z zakresu:

- 1) rozpoznawania i identyfikacji zagrożenia;
- 2) zabezpieczenia miejsca prowadzenia działań ratowniczych, w tym wyznaczenia i oznakowania strefy zagrożenia oraz ewentualnego wstrzymania ruchu w komunikacji;
- 3) włączenia lub wyłączenia instalacji, urządzeń i mediów mających wpływ na ostrzeganie zagrożonych lub poszkodowanych ludzi oraz na bezpieczeństwo ratowników;
- 4) wykonania czynności mających wpływ na szybkość:
 - a) dotarcia do zagrożonych lub poszkodowanych ludzi wraz z udzieleniem im pierwszej pomocy medycznej i medycznych działań ratowniczych lub ich ewakuacji poza strefę zagrożenia,
 - b) przygotowania dróg ewakuacji poszkodowanych lub zagrożonych ludzi oraz ratowników,
 - c) zapewnienia bezpieczeństwa poszkodowanym lub zagrożonym ludziom oraz ratownikom,
 - d) likwidacji, ograniczenia lub zwiększenia strefy zagrożenia,
 - e) organizacji ewakuacji i ostrzegania o zagrożeniu,
 - f) wspomagania decyzji kierującego działaniem ratowniczym,
 - g) uruchamiania dodatkowych sił i środków ratowniczych podmiotów systemu ratowniczego.

§ 20. 1. Organizacja systemu ratowniczego w zakresie walki z pożarami obejmuje zespół działań planistyczno - organizacyjnych oraz stosowanie taktyki, sprzętu i środków gaśniczych niezbędnych do zmniejszenia zagrożenia pożarowego lub wybuchowego, a w szczególności:

- 1) ocenę rozmiarów zagrożenia pożarowego lub wybuchowego i prognozowanie jego rozwoju;
- 2) ratowanie osób, zwierząt, środowiska i mienia przed skutkami pożaru lub wybuchu;
- 3) dostosowanie sprzętu oraz technik gaśniczych i innych środków ratowniczych do rodzaju, skali i miejsca pożaru lub wybuchu;
- 4) ograniczenie rozwoju, zlokalizowanie i ugaszenie pożaru;
- 5) inne niezbędne działania ratownicze.

2. Walkę z pożarami prowadzą jednostki ochrony przeciwpożarowej oraz inne podmioty systemu ratowniczego, w zakresie wynikającym z planu ratowniczego, oraz z ich możliwości sprzętowo - technicznych i środków ochrony osobistej.

§ 21. 1. Organizacja systemu ratowniczego w zakresie walki z innymi klęskami żywiołowymi

obejmuje zespół działań planistyczno - organizacyjnych i działań ratowniczych niezbędnych do ratowania życia, zdrowia, mienia lub środowiska, a w szczególności:

- 1) ocenę rozmiarów powstałego zagrożenia i prognozowanie jego rozwoju;
- 2) dotarcie do osób zagrożonych lub poszkodowanych oraz ich ewakuacja i zabezpieczenie przed zagrożeniem, przy wykorzystaniu dostępnych sił i środków ratowniczych;
- 3) ewakuację osób, zwierząt i mienia ze strefy zagrożenia.

2. Walkę z klęskami żywiołowymi prowadzą podmioty systemu ratowniczego zdolne do natychmiastowego uruchomienia samolotów, śmigłowców, statków, łodzi i pojazdów oraz innych środków transportu, urządzeń i wyrobów służących ratowaniu życia i zdrowia, w zakresie wynikającym z rodzaju zagrożenia i miejsca zdarzenia oraz możliwości sprzętowo - technicznych.

§ 22. 1. Organizacja systemu ratowniczego w zakresie ratownictwa technicznego obejmuje zespół działań planistyczno - organizacyjnych oraz stosowanie środków i urządzeń technicznych niezbędnych do poszukiwania i dotarcia do poszkodowanych lub zagrożonych ludzi oraz zwierząt, a także zmniejszenia lub likwidacji skutków zagrożenia dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska, a w szczególności:

- 1) ocenę rozmiarów powstałego zagrożenia i prognozowanie jego rozwoju;
- 2) stosowanie technik bezprzyrządowych i przyrządowych do poszukiwania zagrożonych osób;
- 3) stosowanie technik pozwalających na dotarcie do poszkodowanych lub zagrożonych osób, w szczególności z uwzględnieniem rodzaju i skali zagrożenia, wielkości i miejsca zdarzenia oraz posiadanego sprzętu;
- 4) wykonywanie przejść, dojazdów i dojazdów do poszkodowanych lub zagrożonych osób wraz z usuwaniem przeszkód ograniczających do nich dostęp i utrudniających ich uwolnienie lub ewakuację;
- 5) stosowanie wodnych (lodowych) technik ratowniczych służących ewakuacji zagrożonych lub poszkodowanych ludzi z akwenów i obszarów zalodzonych oraz terenów powodziowych;
- 6) wykonywanie czynności technicznych służących uwalnianiu i ewakuacji ludzi z wysokości;
- 7) ostrzeganie i alarmowanie o zagrożeniu oraz informowanie o sposobie zachowania się w sytuacji powstałego zagrożenia;
- 8) ewakuację poszkodowanych i zagrożonych ludzi oraz zwierząt poza strefę zagrożenia;
- 9) oświetlenie miejsca zdarzenia i jego zabezpieczenie przed osobami postronnymi oraz wykonywanie innych czynności z zakresu zabezpieczenia logistycznego;
- 10) obwałowywanie, wypompowywanie i uszczelnianie miejsc wycieku wody i innych mediów stwarzających zagrożenie;
- 11) przewietrzanie stref zagrożenia;
- 12) włączanie lub wyłączanie instalacji i urządzeń, mających wpływ na rozmiar strefy zagrożenia;
- 13) cięcie, rozpieranie, podnoszenie i przenoszenie konstrukcji, instalacji i urządzeń, a także

części obiektów oraz przeszkód naturalnych i sztucznych w celu zlikwidowania lub ograniczenia zagrożenia dla ludzi, zwierząt, środowiska, infrastruktury i innego mienia.

2. Ratownictwo techniczne oraz ewakuacja może stanowić element organizacji walki z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi lub innymi miejscowymi zagrożeniami oraz organizacji ratownictwa chemicznego i ekologicznego.

3. Ratownictwo techniczne, w zakresie wynikającym z planu ratowniczego, prowadzą:

- 1) podmioty systemu ratowniczego z uwzględnieniem ich wyposażenia w sprzęt specjalistyczny i środki ochrony osobistej;
- 2) specjalistyczne grupy poszukiwawczo - ratownicze Państwowej Straży Pożarnej i innych podmiotów włączonych do systemu ratowniczego, stosujące przyrządowe techniki poszukiwawcze oraz wykorzystujące do działań ratowniczych psy ratownicze i sprzęt do poszukiwania i ewakuacji osób zasypanych lub unieruchomionych w wyniku katastrofy budowlanej lub awarii technicznej oraz zawału, osunięcia ziemi, błota, śniegu lub innych czynników spowodowanych przez siły przyrody;
- 3) specjalistyczne grupy ratownictwa wysokościowego Państwowej Straży Pożarnej i innych podmiotów włączonych do systemu ratowniczego, stosujące techniki i sprzęt alpinistyczny oraz statki powietrzne niezbędne do dotarcia do zagrożonych lub uszkodzonych ludzi w jaskiniach, górach, wyrobiskach pionowych, wieżach, mostach, masztach oraz w obiektach, instalacjach, szybach windowych, a także w budynkach wysokich i wysokościowych oraz w innych obiektach, w których konieczna jest ewakuacja;
- 4) specjalistyczne grupy ratownictwa wodno - nurkowego Państwowej Straży Pożarnej i innych podmiotów włączonych do systemu ratowniczego, wykorzystujące techniki nurkowe oraz nawodny i podwodny sprzęt ratowniczy, niezbędny do dotarcia do uszkodzonych lub zagrożonych ludzi znajdujących się w toni wodnej, na dnie lub pod lodem oraz ich ewakuacji z dna akwenu, toni wodnej, powierzchni lodu lub spod lodu, tonących lub uszkodzonych ludzi oraz ich ewakuacji, również z pojazdów i obiektów budowlanych, łodzi, statków i promów, a także wykorzystujące podwodne techniki poszukiwania oraz uszczelniania instalacji, urządzeń, obiektów hydrotechnicznych i wałów przeciwpowodziowych.
- 5) specjalistyczne grupy ratownictwa technicznego Państwowej Straży Pożarnej, inne niż wymienione w pkt 1 - 4, i innych podmiotów włączonych do systemu ratowniczego, stosujące techniki i sprzęt działań ratowniczych w przypadkach, gdy sprzęt stosowany do realizacji zadań z zakresu ratownictwa technicznego, o którym mowa w ust. 3, będzie niewystarczający do wykonania zadań mających na celu ratowanie ludzi, zwierząt, środowiska lub mienia.

§ 23. 1. Organizacja systemu ratowniczego w zakresie ratownictwa chemicznego obejmuje zespół działań planistyczno - organizacyjnych oraz stosowanie technik ratowniczych niezbędnych do zmniejszenia lub likwidacji skutków bezpośrednich zagrożeń stwarzanych przez substancje niebezpieczne dla ludzi, zwierząt, środowiska lub mienia.

2. Organizacja ratownictwa ekologicznego obejmuje zespół działań planistyczno - organizacyjnych oraz stosowanie technicznych zabezpieczeń niezbędnych do ratowania środowiska i mienia oraz stosowanie środków neutralizujących, pochłaniających, ograniczających lub zatrzymujących powstałe skażenie w wyniku wycieku, emisji lub pożaru substancji niebezpiecznych.

3. Organizacja ratownictwa chemicznego i ekologicznego, o której mowa w ust. 1 i 2, obejmuje w szczególności:

- 1) rozpoznawanie zagrożeń oraz ocenę i prognozowanie ich rozwoju, w tym identyfikację substancji niebezpiecznej stwarzającej zagrożenie;
- 2) ewakuację poszkodowanych i zagrożonych ludzi oraz zwierząt poza strefę zagrożenia;
- 3) prognozowanie rozwoju skażenia środowiska i ocenę rozmiarów zagrożenia oraz zmian wielkości strefy zagrożenia dla ludności;
- 4) ostrzeganie i alarmowanie o zagrożeniu oraz informowanie o zasadach zachowania się w sytuacji powstałego zagrożenia;
- 5) wykorzystanie wiedzy i umiejętności ekspertów oraz sprzętu i urządzeń do analizowania i prognozowania zagrożenia oraz prowadzenia działań ratowniczych;
- 6) dostosowanie sprzętu oraz technik ratowniczych do miejsca zdarzenia i rodzaju substancji niebezpiecznej stwarzającej zagrożenie w celu ograniczenia skutków wycieku, parowania lub emisji substancji niebezpiecznej;
- 7) stawianie zapór na ciekach lub obszarach wodnych zagrożonych skutkami rozlania substancji niebezpiecznych;
- 8) związywanie substancji niebezpiecznych.

4. Ratownictwo chemiczne i ekologiczne w zakresie wynikającym z planu ratowniczego, prowadzą:

- 1) podmioty systemu ratowniczego, z uwzględnieniem ich wykszolenia, możliwości sprzętowo - technicznych i środków ochrony osobistej;
- 2) specjalistyczne grupy ratownictwa wodno - nurkowego, o których mowa w § 22 ust. 3 pkt 4;
- 3) specjalistyczne grupy ratownictwa chemiczno - ekologicznego Państwowej Straży Pożarnej i innych podmiotów włączonych do systemu ratowniczego, które podejmują również działania ratownicze polegające na:
 - a) przepompowywaniu i przemieszczaniu substancji niebezpiecznej do nowych lub zastępczych zbiorników,
 - b) obwałowywaniu lub uszczelnianiu miejsc wycieku substancji niebezpiecznej,
 - c) prognozowaniu rozwoju zagrożenia oraz oceny ryzyka dla ludzi i środowiska oraz ratowników,
 - d) likwidacji emisji lub wycieku substancji niebezpiecznej,
 - e) neutralizacji substancji niebezpiecznej substancjami chemicznymi,
 - f) związywaniu substancji niebezpiecznej sorbentami,
 - g) zbieraniu substancji niebezpiecznej z zanieczyszczonej powierzchni wody lub gleby,
 - h) prowadzeniu dekontaminacji w zakresie wynikającym z możliwości sprzętowo - technicznych.

§ 24. 1. Organizacja systemu ratowniczego w zakresie ratownictwa medycznego obejmuje zespół działań planistyczno - organizacyjnych oraz stosowanie technik i sprzętu z zakresu pierwszej pomocy medycznej i medycznych działań ratowniczych mających na celu ratowanie życia i zdrowia osoby znajdującej się w stanie nagłym.

2. Organizacja ratownictwa medycznego, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) rozpoznanie stanu nagłego i określenie rokowania;
- 2) zastosowanie technik i sprzętu niezbędnych do ratowania życia i zdrowia w zależności od rodzaju, skali i miejsca zdarzenia oraz liczby poszkodowanych;
- 3) zapewnienie ciągłości procesu ratowania ludzi znajdujących się w stanie nagłym na miejscu zdarzenia, w czasie transportu oraz w warunkach szpitalnych.

3. Działania z zakresu ratownictwa medycznego w zakresie wynikającym z planu ratowniczego, prowadzą:

- 1) podmioty systemu ratowniczego realizujące medyczne działania ratownicze, w szczególności specjalistyczne lub podstawowe zespoły ratownictwa medycznego oraz szpitalne oddziały ratunkowe, izby przyjęć szpitali lub oddziały specjalistyczne;
- 2) podmioty systemu ratowniczego realizujące zadania z zakresu pierwszej pomocy medycznej.

4. Działania z zakresu ratownictwa medycznego w stanach nagłych, w tym w czasie walki z pożarami, klęskami żywiołowymi lub w czasie realizacji zadań z zakresu ratownictwa technicznego, chemicznego i ekologicznego prowadzą ratownicy podmiotów systemu ratowniczego.

5. Pierwsza pomoc medyczna udzielana przez ratowników podmiotów systemu ratowniczego obejmuje:

- 1) podtrzymanie lub przywrócenie czynności oddechowej z podaniem tlenu oraz użyciem worka samorozprężalnego lub respiratora transportowego;
- 2) wykonanie zewnętrznego masażu serca z ewentualnym użyciem urządzeń wspomagających;
- 3) tamowanie krwotoków zewnętrznych i opatrywanie ran;
- 4) stabilizację oraz unieruchomienie złamań i podejrzeń złamań oraz zwichnięć;
- 5) ochronę przed wychłodzeniem lub przegrzaniem;
- 6) prowadzenie wstępnego postępowania przeciwwstrząsowego;
- 7) ewakuację poszkodowanych osób ze strefy zagrożenia;
- 8) wsparcie psychiczne poszkodowanych lub zagrożonych ludzi.

6. Organizacja ratownictwa medycznego w ramach udzielania pierwszej pomocy medycznej, o której mowa w ust. 5 pkt 2, obejmować może również zastosowanie według wskazań defibrylatora automatycznego lub półautomatycznego.

§ 25. 1. W działaniach z zakresu ratownictwa medycznego podczas zdarzeń pojedynczych, mnogich lub masowych uczestniczy koordynator medycznych działań ratowniczych, w szczególności lekarz,

który przybył pierwszy na miejsce zdarzenia.

2. Koordynator medycznych działań ratowniczych, oznakowany w sposób widoczny dla innych uczestników działań ratowniczych napisem "KOORDYNATOR MEDYCZNY", wspomaga kierującego działaniem ratowniczym w zakresie ratownictwa medycznego, a w szczególności:

- 1) nadzoruje realizację procedur ratownictwa medycznego w zakresie medycznych działań ratowniczych i pierwszej pomocy medycznej prowadzonej na miejscu zdarzenia przez podmioty i ratowników systemu ratowniczego;
- 2) prowadzi i ewentualnie nadzoruje segregację poszkodowanych stanowiącą proces określania priorytetów terapeutyczno - transportowych;
- 3) realizuje inne procedury organizacyjno - medyczne wynikające z rodzaju zdarzenia i liczby poszkodowanych oraz wybór kolejności i czasu transportu albo ewakuacji poszkodowanych lub zagrożonych utratą życia i zdrowia ludzi;
- 4) przedstawia kierującemu działaniem ratowniczym opinie dotyczące zabezpieczenia uczestników działań ratowniczych pod względem medycznym;
- 5) decyduje o wykorzystaniu możliwości transportowych oraz sprzętowych podmiotów realizujących zadania z zakresu ratownictwa medycznego oraz innych podmiotów biorących udział w działaniu ratowniczym;
- 6) współdziała według potrzeb i możliwości z punktami informacyjnymi jednostek ochrony zdrowia w zakresie wymiany informacji co do liczby i stanu poszkodowanych, rozwoju i potrzeb działań z zakresu ratownictwa medycznego;
- 7) udziela informacji o osobach poszkodowanych i o miejscach ich ewentualnej hospitalizacji;
- 8) realizuje inne zadania organizacyjne wynikające z potrzeb działań ratowniczych lub poleceń kierującego działaniem ratowniczym.

Rozdział 4

Organizacja stanowisk kierowania oraz dysponowania do działań ratowniczych

§ 26. 1. Stanowiskami kierowania systemu ratowniczego są:

- 1) na obszarze powiatu - stanowisko kierowania komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, zwane dalej "powiatowym (miejskim) stanowiskiem kierowania";
- 2) na obszarze województwa - stanowisko kierowania komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, zwane dalej "wojewódzkim stanowiskiem koordynacji ratownictwa";
- 3) na obszarze kraju - stanowisko kierowania Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, zwane dalej "Krajowym Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności".

2. Stanowiska kierowania systemu ratowniczego stanowią centra analizowania gotowości operacyjnej podmiotów ratowniczych, a także centra powiadamiania ratunkowego, centra dysponowania sił i środków ratowniczych oraz organizacji działań ratowniczych, w szczególności w zakresie realizowania następujących zadań:

- 1) przyjmowania, kwalifikacji i selekcji zgłoszeń o powstałych zdarzeniach dotyczących stanów

nagłych i nagłego zagrożenia życia, zdrowia, środowiska lub mienia;

- 2) dysponowania siłami i środkami ratowniczymi, z uwzględnieniem procedur ujętych w planach ratowniczych;
- 3) wspomagania i koordynacji działań ratowniczych w zakresie dysponowania sił i środków na podstawie postanowień kierującego działaniem ratowniczym lub koordynatora medycznych działań ratowniczych;
- 4) informowania przełożonych i organów administracji publicznej o rodzajach zagrożenia, prognozie ich rozwoju oraz skali i miejscu zdarzenia;
- 5) uruchamiania procedur zwiększania stanu osobowego dyspozytorów lub podwyższania gotowości operacyjnej podmiotów ratowniczych;
- 6) wymiany niezbędnych informacji i danych z podmiotami ratowniczymi, Policją, Strażą Graniczną, jednostkami ochrony zdrowia, organizacjami pozarządowymi i humanitarnymi oraz innymi służbami, inspekcjami, strażami i instytucjami;
- 7) uruchamiania awaryjnych planów ewakuacji dyspozytorów i dyżurnych operacyjnych oraz sprzętu technicznego w miejsca zastępcze;
- 8) bieżącego analizowania, a w szczególności:
 - a) gotowości operacyjnej podmiotów w zakresie ich przygotowania do prowadzenia działań ratowniczych;
 - b) ilości ratowników oraz rodzaju środków transportu i sprzętu ratowniczego ujętych w planach ratowniczych, a także miejsc ich stacjonowania;
 - c) aktualnych możliwości prowadzenia medycznych działań ratowniczych w szpitalnych oddziałach ratunkowych oraz szpitalach dysponujących izbami przyjęć lub oddziałami szpitalnymi wyspecjalizowanymi w zakresie medycyny ratunkowej i innych specjalności zabiegowych, z uwzględnieniem możliwości pozostających do dyspozycji środków transportu uszkodzonych;
 - d) informacji o zagrożeniach z systemów monitoringu własnego lub z innych podmiotów systemu ratowniczego;
 - e) danych dotyczących powiadamiania i dysponowania podmiotami do prowadzenia działań ratowniczych;
 - f) rezerw materiałowych i sprzętowych;
 - g) przebiegu ćwiczeń i treningów.

3. Stanowiska kierowania systemu ratowniczego, o których mowa w ust. 1, są zorganizowane w sposób zapewniający ich ciągłe funkcjonowanie, wzajemną wymianę informacji i współdziałanie między sobą, a także na:

- 1) funkcjonowanie automatycznych systemów zapewniających dysponowanie lub alarmowanie sił i środków ratowniczych;
- 2) funkcjonowanie sprzętu i aparatury do zbierania informacji od specjalistów różnych dziedzin

ratownictwa i przetwarzanie ich na potrzeby działań ratowniczych, koniecznych do wspomagania decyzji kierującego działaniem ratowniczym lub koordynatora medycznych działań ratowniczych;

- 3) wymianę informacji między kierującym działaniem ratowniczym lub koordynatorem medycznych działań ratowniczych, a przewidzianymi w planach ratowniczych, szpitalnymi oddziałami ratunkowymi oraz ośrodkami wyspecjalizowanymi w leczeniu skutków urazów, zatruc i innych nagłych zagrożeń dla życia i zdrowia;
- 4) wymianę informacji z wójtem (burmistrzem lub prezydentem miasta) oraz powiatowymi i wojewódzkimi zespołami reagowania kryzysowego, o których mowa w art. 14 ust. 4 ustawy;
- 5) korzystanie z map, komputerów i oprogramowania oraz innych narzędzi niezbędnych do analizowania i prognozowania zagrożeń, a także do tworzenia i aktualizowania baz danych taktycznych i operacyjnych stosowanych podczas organizowania i prowadzenia działań ratowniczych oraz wspomaganie procesów decyzyjnych;
- 6) korzystanie z planów ratowniczych oraz innej dokumentacji wykorzystywanej podczas organizowania, prowadzenia i analizowania działań ratowniczych, organizacji odwodów operacyjnych lub wdrażania procedur antykryzysowych;
- 7) rejestrowanie alarmowych rozmów telefonicznych i korespondencji radiowej oraz analizowanie czasu dysponowania, przybycia, prowadzenia i zakończenia działań ratowniczych, a także powrotu zadysponowanych do działań sił i środków ratowniczych;
- 8) przechowywanie dokumentacji i danych dotyczących przebiegu działań ratowniczych;
- 9) korzystanie z systemów informatycznych, sieci telekomunikacyjnych, awaryjnego zasilania oraz kontrolę danych w wewnętrznej sieci transmisji danych;
- 10) korzystanie ze sprzętu i urządzeń do zbierania i analizowania informacji o zagrożeniach z systemów monitoringu własnego lub z podmiotów ujętych w planach ratowniczych oraz z innych środków, urządzeń, systemów łączności i metod analizy danych, których wykorzystanie lub użycie może usprawnić działania ratownicze oraz realizację zadań poszczególnych stanowisk kierowania.

4. Organizacja stanowisk kierowania systemu ratowniczego powinna zapewniać:

- 1) salę do pracy dyspozytorów lub dyżurnych stanowiącą centrum operacyjne;
- 2) salę sztabową mogącą stanowić miejsce pracy powiatowych lub wojewódzkich zespołów reagowania kryzysowego;
- 3) zaplecze socjalne i sanitarne.

5. Obsadę stanowisk kierowania systemu ratowniczego stanowią dyżurni operacyjni lub dyspozytorzy.

§ 27. Stanowiska kierowania systemu ratowniczego współpracują z centrami, ośrodkami, podośrodkami oraz punktami alarmowania, kierowania i koordynowania działań poszukiwawczo - ratowniczych objętych przepisami prawa górniczego, lotniczego i morskiego.

§ 28. 1. Podmioty systemu ratowniczego na obszarze powiatu przekazują szczegółowe dane do

powiatowego (miejskiego) stanowiska kierowania o stanie oraz gotowości operacyjnej swoich sił i środków ratowniczych oraz informują o ich zadysponowaniu do działań ratowniczych, w zakresie ustalonym przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.

2. Powiatowe (miejskie) stanowiska kierowania zbierają i przekazują do wojewódzkiego stanowiska koordynacji ratownictwa zbiór informacji o stanie sił i środków ratowniczych na swym obszarze oraz informacji o ich zadysponowaniu do działań ratowniczych, w zakresie określonym przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

3. Wojewódzkie stanowiska koordynacji ratownictwa przekazują do Krajowego Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności informacje w zakresie określonym przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.

§ 29. 1. Dysponowanie sił i środków podmiotów systemu ratowniczego na obszarze powiatu, województwa lub kraju oraz w obszar chroniony następuje poprzez stanowiska kierowania systemu ratowniczego.

2. Dysponowanie w obszar chroniony sił i środków ratowniczych może następować również przez punkty alarmowe podmiotów systemu ratowniczego.

3. Dysponowanie sił i środków ratowniczych podmiotów systemu ratowniczego odbywa się w oparciu o plany ratownicze i z uwzględnieniem liczby osób poszkodowanych lub zagrożonych, a także następujących czynników:

- 1) możliwości podjęcia działań ratowniczych w najkrótszym czasie;
- 2) miejsca zdarzenia oraz wielkości i przeznaczenia terenu (obiektu);
- 3) aktualnego potencjału sił i środków ratowniczych będących w dyspozycji odpowiednio na obszarze powiatu, województwa i kraju oraz możliwych skutków wynikających z wielkości, rodzaju i szybkości rozwoju zagrożenia;
- 4) możliwości wykorzystania w działaniach ratowniczych sił i środków ratowniczych z sąsiednich powiatów i województw oraz z podmiotów objętych przepisami prawa górniczego, lotniczego i morskiego;
- 5) możliwości wykorzystania wojewódzkiego lub centralnego odwołu operacyjnego oraz innych sił i środków ujętych w planach ratowniczych, w szczególności podczas nadzwyczajnych zagrożeń, katastrof i klęsk żywiołowych;
- 6) procedur ratowniczych zawartych w planach ratowniczych dla obszaru powiatu i województwa oraz uzgodnień zawartych na poziomie krajowym w ramach umów międzynarodowych lub porozumień dwustronnych oraz z podmiotami włączanymi do systemu ratowniczego;
- 7) możliwości techniczno - logistycznego wsparcia działań ratowniczych;
- 8) stanu infrastruktury i natężenia ruchu w komunikacji, a także warunków terenowych i atmosferycznych mających wpływ na czas przybycia sił i środków ratowniczych oraz organizację działań ratowniczych;
- 9) rodzaju zdarzenia i prognozy jego następstw dla życia, zdrowia, środowiska lub mienia.

Rozdział 5

Kierowanie działaniem ratowniczym

§ 30. 1. Kierujący działaniem ratowniczym, zwany dalej "kierującym", kieruje siłami i środkami ratowniczymi podmiotów systemu ratowniczego, zgodnie z planami ratowniczymi z zachowaniem procedur ratowniczych i wymagań wynikających z rodzaju i skali zagrożenia oraz miejsca zdarzenia.

2. Kierowanie siłami i środkami ratowniczymi podmiotów ujętych w planach ratowniczych zorganizowane jest w kolejności ratowania życia i zdrowia oraz środowiska i mienia.

3. Kierowanie prowadzone jest jednoosobowo przez uprawnioną osobę oznakowaną w sposób widoczny dla innych uczestników działań ratowniczych.

4. Kierowanie rozpoczyna się z chwilą przybycia na miejsce zdarzenia pierwszych sił i środków ratowniczych ujętych w planach ratowniczych.

5. Kierujący wykonuje swoje zadania poprzez:

- 1) określanie rodzaju działań ratowniczych i ich koordynację;
- 2) wydawanie rozkazów lub poleceń oraz kontrolowanie ich wykonania;
- 3) ostrzeganie sił o rodzajach i zasięgu zagrożenia oraz ewentualnym stopniu ryzyka planowanego działania ratowniczego;
- 4) zmianę procedur ratowniczych ujętych w planach ratowniczych, w szczególności podczas nadzwyczajnych zagrożeń, katastrof i klęsk żywiołowych lub zmieniającej się dynamiki i wielkości zdarzenia.

6. Kierujący, organizując działanie ratownicze, musi uwzględnić rodzaj i skalę zdarzenia, występujące zagrożenia oraz prognozę ich rozwoju, a w szczególności ustalić, czy w wyniku zdarzenia są osoby poszkodowane lub bezpośrednio zagrożone.

7. Kierujący może powołać ratowników z sił odwołu taktycznego wyłącznie do zadań z zakresu bezpieczeństwa ratowników realizujących czynności ratownicze w strefie zagrożenia.

8. Kierowanie ustaje po wykonaniu wszelkich czynności mających wpływ na ograniczenie lub likwidację zagrożenia, w szczególności po spełnieniu następujących warunków:

- 1) zakończeniu ewakuacji ludzi, zwierząt i mienia ze strefy zagrożenia;
- 2) udzieleniu pierwszej pomocy medycznej poszkodowanym na miejscu zdarzenia oraz ich przekazaniu specjalistycznym zespołom ratownictwa medycznego lub podstawowym zespołom ratownictwa medycznego;
- 3) ugaszeniu pożaru;
- 4) zatrzymaniu emisji lub wypływu substancji niebezpiecznej oraz usunięciu spowodowanego przez nią bezpośredniego zagrożenia dla ludzi, zwierząt i środowiska;
- 5) zakończeniu działań ratowniczych na miejscu zdarzenia.

9. Kierujący informuje podmioty uczestniczące w działaniach ratowniczych o ich zakończeniu.

§ 31. 1. Wprowadza się trzy poziomy kierowania działaniem ratowniczym:

- 1) interwencyjny - zwany dalej "kierowaniem interwencyjnym" realizowany w strefie zagrożenia lub bezpośrednich działań ratowniczych, w której istnieje zagrożenie dla zdrowia, życia, mienia i środowiska lub prawdopodobieństwo jego wystąpienia, w celu likwidacji lub ograniczaniu skutków zagrożenia oraz zapewnienia bezpieczeństwa ratownikom. Kierowaniu interwencyjnemu podlegają siły nie przekraczające wielkością jednej kompanii;
- 2) taktyczny - zwany dalej "kierowaniem taktycznym" realizowany na granicy strefy zagrożenia lub poza nią w celu wykonania przyjętych taktyk lub określonej strategii oraz nadzoru nad kierowaniem interwencyjnym; kierowaniu taktycznemu podlegają siły nie przekraczające wielkością jednego batalionu lub, w składzie których znajdują się specjalistyczne grupy ratownicze i siły z innych powiatów ujętych w powiatowym planie ratowniczym;
- 3) strategiczny - zwany dalej "kierowaniem strategicznym" realizowany w celu określenia i przyjęcia niezbędnej strategii w likwidowaniu zagrożenia oraz nadzoru nad kierowaniem taktycznym; kierowaniu strategicznemu podlegają siły wojewódzkich odwołów operacyjnych oraz siły przekraczające wielkością jeden batalion lub, w składzie których znajdują się siły z sąsiednich województw ujętych w wojewódzkim planie ratowniczym.

2. Kierujący, bez względu na poziom kierowania działaniem ratowniczym na obszarze swojego działania i w stosunku do sił realizujących zadania objęte jego decyzją, rozkazem lub planem ratowniczym, korzysta z uprawnień określonych w art. 25 ustawy.

§ 32. 1. Kierujący na poziomie interwencyjnym i taktycznym może powołać sztab, jako zespół doradczy i planistyczno - koordynacyjny.

2. Kierujący na poziomie strategicznym powołuje sztab, o którym mowa w ust. 1.

3. Do zadań sztabu należy, w szczególności:

- 1) analizowanie rodzaju zagrożenia oraz prognozowanie scenariuszy jego rozwoju dla ludzi, zwierząt, środowiska lub minia;
- 2) naliczanie sił i środków ratowniczych niezbędnych do ograniczenia lub likwidacji zagrożenia;
- 3) wypracowywanie koncepcji prowadzenia działań ratowniczych;
- 4) organizowanie łączności dla potrzeb kierowania działaniami ratowniczymi;
- 5) organizowanie zabezpieczenia logistycznego działań ratowniczych;
- 6) organizowanie zabezpieczenia medycznego działań ratowniczych;
- 7) organizowanie zabezpieczenia sanitarnego, socjalnego i wsparcia psychologicznego;
- 8) analizowanie zużycia środków gaśniczych, pochłaniających, neutralizatorów oraz zniszczenia sprzętu ratowniczego;
- 9) dokumentowanie przebiegu działań ratowniczych;
- 10) gromadzenie danych dotyczących udziału sił i środków w działaniach ratowniczych oraz wniosków z pracy sztabu;

- 11) planowanie miejsc na przyjęcie dodatkowych sił i środków ratowniczych oraz wskazanie miejsc do zakwaterowania i odpoczynku ratowników;
- 12) przygotowanie miejsc do współdziałania kierującego ze środkami masowego przekazu oraz organami władzy publicznej;
- 13) planowanie czynności dla innych podmiotów wspomagających działania ratownicze i wolontariuszy, a także wszelkich innych zadań niezbędnych do wsparcia logistycznego działań ratowniczych oraz po ich zakończeniu.

§ 33. 1. Kierowanie interwencyjne polega w szczególności na:

- 1) ustaleniu rodzaju zagrożenia i wyznaczeniu miejsca kierowania;
- 2) przydzielaniu zadań dla rot, pododdziałów lub specjalistycznych grup ratowniczych;
- 3) ustaleniu sposobów i metod poszukiwania poszkodowanych i zagrożonych oraz niesienia im pomocy medycznej lub ewakuacji;
- 4) wyznaczeniu i wydzieleniu strefy bezpośrednich działań ratowniczych, w tym stref zagrożenia;
- 5) zorganizowaniu ewakuacji ludności poza strefę zagrożenia;
- 6) planowaniu rozmieszczenia sprzętu ratowniczego na terenie działań ratowniczych;
- 7) analizowaniu czasu pracy poszczególnych zespołów w strefie bezpośrednich działań ratowniczych, w szczególności czasu pracy w ubraniach ochronnych i sprzęcie izolującym drogi oddechowe ratowników;
- 8) nadzorowaniu skuteczności działania ratowniczego oraz zachowania bezpiecznych warunków jego prowadzenia;
- 9) organizowaniu łączności na potrzeby kierowania interwencyjnego i współdziałania podmiotów biorących udział w działaniu ratowniczym;
- 10) analizowaniu zużycia sprzętu i środków gaśniczych, pochłaniających i neutralizujących;
- 11) współdziałaniu z koordynatorem medycznych działań ratowniczych do czasu uruchomienia kierowania taktycznego;
- 12) wzywaniu niezbędnych sił i środków ratowniczych;
- 13) zorganizowaniu wsparcia logistycznego do czasu uruchomienia kierowania taktycznego;
- 14) wydzieleniu strefy zagrożenia oraz wykonywaniu innych czynności wynikających z rodzaju zagrożenia, a także wielkości i miejsca zdarzenia.

2. Kierowanie taktyczne polega w szczególności na:

- 1) ocenie zagrożenia poprzez ustalenie jego charakteru i prognozowanie rozwoju;
- 2) podziale terenu działania ratowniczego na odcinki interwencyjne i wyznaczeniu zadań dla osób kierujących nimi;

- 3) zorganizowaniu ewakuacji zagrożonej ludności poza strefę zagrożenia;
- 4) współdziałaniu z koordynatorem medycznych działań ratowniczych;
- 5) ocenie wielkości zapotrzebowania na siły i środki oraz ich zgłaszanie;
- 6) wprowadzeniu na teren działania ratowniczego innych służb i podmiotów wspomagających system ratowniczy;
- 7) wyznaczeniu miejsca kierowania i jego oznakowania;
- 8) tworzeniu odvodu taktycznego z sił i środków uczestniczących w działaniu ratowniczym;
- 9) wydzieleniu strefy zagrożenia;
- 10) koordynowaniu zmian sił ratowniczych, w tym ich wprowadzania i wyprowadzania z rejonu działania ratowniczego;
- 11) zorganizowaniu wsparcia logistycznego;
- 12) nadzorowaniu skuteczności działania ratowniczego oraz zachowaniu bezpiecznych warunków jego prowadzenia;
- 13) analizowaniu i korygowaniu wydzielonej strefy bezpośrednich działań ratowniczych;
- 14) organizowaniu punktów przyjęcia sił i środków;
- 15) współdziałaniu ze środkami masowego przekazu lub wyznaczeniu rzecznika prasowego;
- 16) zorganizowaniu łączności kierowania oraz współdziałania podmiotów uczestniczących w działaniu ratowniczym;
- 17) współdziałaniu z organami administracji samorządowej oraz z organizacjami pozarządowymi;
- 18) minimalizowaniu wśród ratowników skutków stresu pourazowego powstałego podczas zdarzenia;
- 19) wykonywaniu innych czynności w zależności od rodzaju i skali zagrożenia, a także wielkości i miejsca zdarzenia.

3. Kierowanie strategiczne polega w szczególności na:

- 1) ocenie zagrożenia poprzez ustalenie jego charakteru i prognozowanie rozwoju;
- 2) określeniu strategii działania ratowniczego;
- 3) podziale terenu działania ratowniczego na odcinki taktyczne oraz wyznaczeniu zadań dla osób prowadzących kierowanie taktyczne;
- 4) nadzorowaniu zadań prowadzonych przez podległe siły;
- 5) wyznaczeniu miejsca kierowania i jego oznakowania;
- 6) informowaniu ewakuowanej ludności o miejscach organizowanej pomocy humanitarnej;

- 7) dowodzeniu siłami wojewódzkiego lub centralnego odwołu operacyjnego, albo wprowadzanie ich na wyznaczone odcinki taktyczne;
- 8) koordynowaniu łączności na potrzeby kierowania strategicznego i taktycznego;
- 9) powołaniu sztabu w celu optymalnego wsparcia planowania działań ratowniczych oraz koordynowania działań zaplecza logistycznego, medycznego, technicznego oraz podmiotów wspomagających działanie ratownicze;
- 10) wyznaczenia zespołu prasowego do współpracy ze środkami masowego przekazu;
- 11) współdziałaniu z organami administracji rządowej i samorządowej;
- 12) współdziałaniu z organizacjami pozarządowymi i humanitarnymi.

§ 34. 1. Uprawnionymi do kierowania interwencyjnego w celu realizowania podstawowych czynności ratowniczych, są w kolejności:

- 1) dowódca zastępu;
- 2) dowódca sekcji;
- 3) dowódca zmiany;
- 4) strażak wyznaczony przez komendanta, kierownika lub szefa jednostki ochrony przeciwpożarowej.

2. Uprawnionymi do kierowania interwencyjnego, w celu realizowania specjalistycznych czynności ratowniczych, są dowódcy funkcjonujący w ramach specjalistycznych grup ratowniczych.

3. W sytuacji, gdy na miejscu zdarzenia są prowadzone działania tylko z zakresu ratownictwa medycznego, a działania ratownicze w zakresie walki z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi lub organizacji ratownictwa technicznego, chemicznego i ekologicznego są zakończone lub nie były prowadzone, uprawnionymi do kierowania interwencyjnego są koordynatorzy medycznych działań ratowniczych lub lekarze specjalistycznych zespołów ratownictwa medycznego.

§ 35. 1. Kierowanie interwencyjne są obowiązani przejąć w kolejności:

- 1) ratownik wyznaczony przez kierownika podmiotu systemu ratowniczego właściwego ze względu na obszar chroniony;
- 2) kierownik podmiotu systemu ratowniczego, nie będącego jednostką ochrony przeciwpożarowej, właściwego ze względu na obszar chroniony;
- 3) dowódca z jednostki ochrony przeciwpożarowej właściwej ze względu na obszar chroniony;
- 4) strażak wyznaczony przez komendanta powiatowego (miejskiego).

2. Kierowanie interwencyjne może przejąć również:

- 1) naczelnik ochotniczej straży pożarnej lub kierownik innej społecznej organizacji ratowniczej, właściwych ze względu na obszar chroniony, jeżeli w działaniu ratowniczym biorą udział tylko społeczne organizacje ratownicze;

- 2) komendant gminny ochrony przeciwpożarowej, jeżeli komendant taki został zatrudniony przez gminę;
 - 3) komendant, kierownik, szef bądź inny kierujący, jeżeli w działaniu ratowniczym biorą udział tylko siły i środki ratownicze podmiotów ratowniczych ujętych w planach ratowniczych.
3. Kierowanie interwencyjne może przejąć kierujący z poziomu taktycznego lub strategicznego.

§ 36. 1. Obowiązanymi do przejęcia kierowania taktycznego są w kolejności:

- 1) kierownik podmiotu systemu ratowniczego nie będącego jednostką ochrony przeciwpożarowej ze względu na obszar chroniony;
- 2) dowódca lub zastępca dowódcy jednostki ratowniczo - gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej właściwej ze względu na obszar chroniony;
- 3) komendant, kierownik lub szef jednostki ochrony przeciwpożarowej dla zdarzenia mającego miejsce w obszarze chronionym tej jednostki;
- 4) oficer straży pożarnej wyznaczony przez komendanta powiatowego (miejskiego) PSP do kierowania w jego imieniu;
- 5) komendant powiatowy (miejski) PSP lub jego zastępca.

2. Kierowanie taktyczne realizowane jest ze stałego lub ruchomego stanowiska dowodzenia, usytuowanego w miejscu umożliwiającym ocenę rozwoju sytuacji oraz nadzorowanie i współdziałanie z kierowaniem interwencyjnym.

3. Kierowanie taktyczne może przejąć kierujący z poziomu strategicznego.

§ 37. 1. Obowiązanymi do przejęcia kierowania strategicznego są w kolejności:

- 1) oficer straży pożarnej wyznaczony przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej do kierowania w jego imieniu;
- 2) dowódca wojewódzkiej brygady odwodowej lub jego zastępca;
- 3) komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej lub jego zastępca;
- 4) oficer straży pożarnej wyznaczony przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej do kierowania w jego imieniu;
- 5) dowódca centralnego odwodu operacyjnego;
- 6) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej lub jego zastępca.

2. Kierowanie strategiczne realizowane jest ze stałego lub ruchomego stanowiska dowodzenia, usytuowanego poza strefą kierowania taktycznego lub ze stanowisk kierowania systemu ratowniczego.

3. Kierowanie strategiczne, z wykorzystaniem batalionów centralnego odwodu operacyjnego, prowadzone jest przez dowódcę wojewódzkiej brygady odwodowej lub komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

§ 38. 1. Kierowanie taktyczne lub strategiczne nie powoduje ograniczenia obowiązków, jakie spoczywają na osobach prowadzących kierowanie interwencyjne.

2. Uruchamianie i przejmowanie kierowania strategicznego, taktycznego i interwencyjnego podlega zgłoszeniu do właściwego terenowo stanowiska kierowania systemu ratowniczego oraz odnotowaniu w dokumentacji.

3. Kierowanie interwencyjne lub taktyczne dla zdarzeń o zasięgu ponadpowiatowym należy do strażaka Państwowej Straży Pożarnej tego powiatu, w którym powstało zdarzenie.

4. W zakładach, w których funkcjonują zakładowe służby ratownicze lub zakładowe straże pożarne, zasady uruchamiania i kolejność przejmowania kierowania interwencyjnego i taktycznego określają właściwe terytorialnie plany ratownicze.

§ 39. 1. Kierowanie interwencyjne prowadzone z udziałem pododdziałów specjalistycznych grup ratowniczych, w części realizowanych przez nie zadań, organizowane jest przez ratowników posiadających stosowne przeszkolenie i uprawnienia specjalistyczne.

2. W przypadkach, gdy ilość i rodzaj obrażeń u poszkodowanych przekracza możliwości obecnych na miejscu zdarzenia podmiotów realizujących zadania w zakresie ratownictwa medycznego, obecny na miejscu zdarzenia lekarz lub koordynator medycznych działań ratowniczych jest obowiązany do uznania zdarzenia za masowe i powiadomienia kierującego oraz powiatowego (miejskiego) stanowiska kierowania w celu wdrożenia przewidzianych w planie ratowniczym procedur ratowniczych.

3. Do powiadomienia powiatowego (miejskiego) stanowiska kierowania jest obowiązany kierujący także w sytuacji, gdy na miejscu zdarzenia nie ma lekarza lub innego koordynatora medycznych działań ratowniczych mającego medyczne kwalifikacje zawodowe.

§ 40. 1. Po zakończeniu działania ratowniczego kierujący przekazuje teren, obiekt lub mienie objęte tym działaniem właścicielowi, zarządcy, użytkownikowi terenu, obiektu lub mienia albo - w przypadku braku możliwości ich ustalenia lub nieobecności na miejscu zdarzenia - przedstawicielowi Policji, straży gminnej (miejskiej) bądź organom samorządu terytorialnego.

2. Z przekazania, o którym mowa w ust. 1 sporządza się protokół według wzoru [stanowiącego załącznik nr 2.](#)

Rozdział 6

Prowadzenie dokumentacji działań ratowniczych oraz dokumentacji funkcjonowania systemu ratowniczego

§ 41. Dokumentację działań ratowniczych prowadzą:

- 1) dyspozytorzy lub dyżurni operacyjnych stanowisk kierowania systemu ratowniczego;
- 2) podmioty ratownicze;
- 3) ratownicy podmiotów systemu ratowniczego;
- 4) kierujący oraz dowódcy specjalistycznych grup ratowniczych;
- 5) komendanci powiatowych (miejskich) i komendanci wojewódzkich Państwowej Straży

Pożarnej;

6) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

§ 42. 1. Dyspozytorzy lub dyżurni operacyjni:

- 1) sporządzają kartę zdarzenia - według wzoru [stanowiącego załącznik nr 3](#);
- 2) prowadzą ewidencję zdarzeń - według wzoru [stanowiącego załącznik nr 4](#);
- 3) sporządzają zestawienie dobowe zdarzeń - według wzoru [stanowiącego załącznik nr 5](#).

2. W karcie zdarzenia wpisuje się w szczególności informacje o: miejscu i czasie zdarzenia i rodzaju, zagrożenia, czasie zgłoszenia i danych osoby zgłaszającej zdarzenie, a także informacje dotyczące dysponowania podmiotów systemu ratowniczego do działań ratowniczych oraz informacje o przebiegu działań.

3. Dyspozytorzy lub dyżurni operacyjni odnotowują w karcie zdarzenia zakres własnych zadań zrealizowanych w ramach koordynacji działań ratowniczych i planu ratowniczego oraz zadań wynikających z decyzji, poleceń i rozkazów wydanych przez kierującego.

4. Informację o zadysponowaniu sił i środków ratowniczych do zdarzenia, dyspozytorzy lub dyżurni operacyjni powiatowego (miejskiego) stanowiska kierowania, przekazują do wojewódzkiego stanowiska koordynacji ratownictwa.

5. Potrzebę zadysponowania do zdarzenia dodatkowych sił i środków, powiatowe (miejskie) stanowisko kierowania lub wojewódzkie stanowisko koordynacji ratownictwa, przekazują odpowiednio do stanowiska kierowania z obszaru województwa lub kraju.

6. W ewidencji zdarzeń rejestruje się rodzaj interwencji, w podziale na działania ratownicze, działania z zakresu ochrony ludności inne niż ratownicze, alarmy fałszywe oraz informacje dotyczące miejsca i adresu zdarzenia, a także ilość zadysponowanych sił i środków ratowniczych.

7. Zestawienie dobowe zdarzeń sporządza się na podstawie danych zawartych w informacji ze zdarzeń. W zestawieniu dobowym zdarzeń rejestruje się zgłoszone zdarzenia powstałe podczas doby według ich wielkości, rodzaju zagrożenia oraz rodzaju obiektu, a także informacje dotyczące rodzaju podmiotu ratowniczego oraz ilości sił i środków ratowniczych uczestniczących w działaniu ratowniczym.

§ 43. Podmioty ratownicze prowadzą ewidencję zdarzeń, o której mowa w § 42 ust. 1 pkt 2 i ust. 6.

§ 44. 1. Ratownicy podmiotów systemu ratowniczego, którzy udzielali pierwszej pomocy medycznej podczas zdarzeń pojedynczych lub mnogich, wypełniają kartę udzielonej pomocy medycznej według wzoru [stanowiącego załącznik nr 6](#). Karta udzielonej pomocy medycznej przekazywana jest wraz z poszkodowanym specjalistycznemu lub podstawowemu zespołowi ratownictwa medycznego albo personelowi szpitala.

2. Ratownicy mogą nie wypełniać karty udzielonej pomocy medycznej na miejscu zdarzenia, jeśli rodzaj obrażeń lub konieczność zachowania ciągłości procesu ratowania poszkodowanego, albo wykonywanie innych czynności służących bezpieczeństwu i dobru poszkodowanego uniemożliwia jej wypełnienie na miejscu zdarzenia.

3. Ratownicy nie wypełniają karty udzielonej pomocy medycznej podczas zdarzeń masowych.

4. W przypadku wystąpienia sytuacji, o której mowa w ust. 2, ratownicy podmiotu systemu ratowniczego udzielający pierwszej pomocy medycznej wypełniają kartę udzielonej pomocy medycznej po zakończeniu działań ratowniczych. Karta udzielonej pomocy medycznej przekazywana jest szpitalowi, do którego został poszkodowany przetransportowany lub ewakuowany.

5. Karta udzielonej pomocy medycznej zawiera w szczególności:

- 1) informację o poszkodowanym;
- 2) numer ewidencyjny i informacje dotyczące ratownika oraz zespołu prowadzącego działania ratownicze;
- 3) datę i godzinę przybycia podmiotu systemu ratowniczego na miejsce zdarzenia oraz godzinę rozpoczęcia udzielania pierwszej pomocy medycznej, a także przekazania poszkodowanego specjalistycznemu lub podstawowemu zespołowi ratownictwa medycznego albo personelowi szpitala;
- 4) nazwę specjalistycznego lub podstawowego zespołu ratownictwa medycznego wraz z nazwiskiem jego kierującego przejmującego poszkodowanego lub nazwisko osoby przejmującej poszkodowanego w szpitalu;
- 5) rodzaj i diagram obrażeń u poszkodowanego oraz rodzaj zużytych materiałów i sprzętu.

6. Karty udzielonej pomocy medycznej są samokopiujące, a pełen zestaw kart zawiera:

- 1) kartę w kolorze białym przekazywaną specjalistycznemu lub podstawowemu zespołowi ratownictwa medycznego albo personelowi szpitala;
- 2) kartę w kolorze żółtym przekazywaną koordynatorowi ratownictwa medycznego podmiotu ratowniczego w celach szkoleniowych oraz do ewidencji zużytych materiałów i sprzętu;
- 3) kartę w kolorze czerwonym ewidencjonowaną w dokumentach podmiotu ratowniczego uczestniczącego w udzielaniu pierwszej pomocy medycznej.

7. Ratownicy podmiotów ratowniczych, którzy uczestniczą w dekontaminacji osób skażonych w wyniku emisji substancji niebezpiecznych, sporządzają kartę dekontaminacyjną poszkodowanego według wzoru [stanowiącego załącznik nr 7](#). Karta dekontaminacyjna poszkodowanego przekazywana jest specjalistycznemu lub podstawowemu zespołowi ratownictwa medycznego albo koordynatorowi pomocy humanitarnej.

§ 45. 1. Kierujący oraz dowódcy specjalistycznych grup ratowniczych, z wyjątkiem koordynatorów medycznych działań ratowniczych, w tym lekarzy specjalistycznych zespołów ratownictwa medycznego, a także koordynatorów interwencyjnych zespołów psychologicznych, sporządzają informację ze zdarzenia według wzoru [stanowiącego załącznik nr 8](#).

2. Dowódcy specjalistycznej grupy poszukiwawczo - ratowniczej, specjalistycznej grupy ratownictwa wysokościowego, specjalistycznej grupy ratownictwa wodno - nurkowego lub specjalistycznej grupy ratownictwa chemiczno - ekologicznego sporządzają dodatkowo dokumentację z działań ratowniczych według wzorów **stanowiących odpowiednio załączniki nr 9, 10, 11 i 12**.

3. Koordynator medycznych działań ratowniczych lub lekarz specjalistycznego zespołu ratownictwa medycznego oraz kierownik podstawowego zespołu ratownictwa medycznego sporządzają dokumentację z interwencji zespołu ratownictwa medycznego, według wzoru

[stanowiącego załącznik nr 13](#), z czego - jeden egzemplarz, przy wykorzystaniu kopii części "C", ewidencjonowany jest w dokumentacji podmiotu ratowniczego uczestniczącego w udzielaniu medycznych działań ratowniczych, a oryginał części "C" pozostaje przy poszkodowanym.

§ 46. 1. W informacji ze zdarzenia, o której mowa w § 45 ust. 1, wpisuje się w szczególności:

- 1) miejsce zdarzenia, adres oraz czas prowadzenia działań ratowniczych;
- 2) wnioski z rozpoznania rodzaju i wielkości zdarzenia oraz prognozy i dynamiki rozwoju zagrożenia;
- 3) zastosowane procedury ratownicze w ramach podstawowych czynności ratowniczych wobec zagrożonego życia, zdrowia, środowiska lub mienia;
- 4) warunki sanitarne i bezpieczeństwa działań ratowników;
- 5) wydane rozkazy, polecenia lub decyzje odnośnie ewakuacji poszkodowanych i zagrożonych ludzi oraz dóbr kultury i innego mienia, a także ostrzegania i alarmowania ludności o zagrożeniu;
- 6) rodzaj oraz ilość użytych sił i środków do likwidacji lub ograniczenia zagrożenia oraz opis przebiegu działań ratowniczych.

2. Dokumentacja, o której mowa w § 45 ust. 2, stanowi uzupełnienie informacji ze zdarzenia, w szczególności w zakresie miejsca zdarzenia i rodzaju zagrożenia oraz zastosowanego sprzętu i procedur ratowniczych w ramach specjalistycznych czynności ratowniczych.

3. Dokumentacja, o której mowa w § 45 ust. 3, sporządzana jest w ramach udzielania medycznych działań ratowniczych podczas zdarzeń pojedynczych i mnogich, natomiast podczas zdarzeń masowych zastępowana jest kartą segregacyjną sporządzaną według wzoru [stanowiącego załącznik nr 14](#).

§ 47. 1. W razie podjęcia pomocy psychologicznej przez interwencyjny zespół psychologiczny w czasie działań ratowniczych lub po ich zakończeniu, sporządzana jest dokumentacja przez jego koordynatora.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje o miejscu, czasie i liczbie osób objętych pomocą psychologiczną, z czego - jeden egzemplarz ewidencjonowany jest w interwencyjnym zespole psychologicznym, a drugi przekazywany jest do krajowego centrum koordynacji ratownictwa i ochrony ludności.

§ 48. 1. Kierujący, w razie konieczności, sporządza:

- 1) decyzje, pokwitowania, protokoły i raporty, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992 r. w sprawie zakresu i trybu korzystania z praw przez kierującego działaniem ratowniczym (Dz. U. Nr 54, poz. 259);
- 2) dodatkową dokumentację, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie poważnych awarii objętych obowiązkiem zgłoszenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 5, poz. 58 z 2003 r.);
- 3) meldunek o lekkim wypadku przy pracy według wzoru [stanowiącego załącznik nr 15](#);

- 4) meldunek o wypadkach według wzoru [stanowiącego załącznik nr 16](#);
- 5) meldunek o wypadku pojazdu według wzoru [stanowiącego załącznik nr 17](#);
- 6) potwierdzenie udziału podmiotu systemu ratowniczego w działaniu ratowniczym według wzoru [stanowiącego załącznik nr 18](#).

§ 49. 1. Dokumentacja, o której mowa w § 45 ust. 1 i ust. 2, przekazywana jest do właściwego terytorialnie powiatowego (miejskiego) stanowiska kierowania lub do wojewódzkiego stanowiska koordynacji ratownictwa, która w ramach zestawienia dobowego zdarzeń przekazywana jest odpowiednio do wojewódzkiego stanowiska koordynacji ratownictwa lub krajowego centrum koordynacji ratownictwa i ochrony ludności.

2. Kopia dokumentacji, o której mowa w § 45 ust. 3, przekazywana jest również do Centrum Powiadamiania Ratunkowego, jeśli takie centrum zostało uruchomione na obszarze powiatu.

3. Sporządzający dokumentację z długotrwałych działań ratowniczych, zdarzeń masowych i katastrof oraz działań mających na celu likwidację lub ograniczenie skutków emisji substancji niebezpiecznych, mają obowiązek jej złożenia w terminie nie dłuższym niż siedem dni od dnia zakończenia działań ratowniczych.

§ 50. Wojewódzkie stanowisko koordynacji ratownictwa niezwłocznie przekazuje wstępną dokumentację działań ratowniczych do Krajowego Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności dla zdarzeń:

- 1) podczas których wypadkom ulegli ratownicy;
- 2) w których występowało zagrożenie dla życia i zdrowia dużej liczby ludzi;
- 3) w którym uczestniczyło co najmniej 9 zastępów ratowniczych;
- 4) masowych i katastrof.

§ 51. 1. Wojewódzkie stanowisko koordynacji ratownictwa sporządza zestawienie dobowe zdarzeń za dany dzień z obszaru województwa, uwzględniając w nim udział specjalistycznych grup ratowniczych i przekazuje dane do Krajowego Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności do godziny 0:30 dnia następnego.

2. Wojewódzkie stanowisko koordynacji ratownictwa może przenieść do zestawienia dobowego zdarzeń na dzień następnego zdarzenia, w których działania ratownicze nie zakończyły się przed godziną 24.00.

3. Krajowe Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności sporządza zestawienie dobowe zdarzeń za dzień dla terenu kraju, na podstawie danych, o których mowa w ust. 1.

§ 52. Dokumentację działań ratowniczych przechowuje się w stanowiskach kierowania systemu ratowniczego oraz w podmiotach ratowniczych, które uczestniczyły w działaniach ratowniczych.

§ 53. Dokumentacja funkcjonowania systemu ratowniczego obejmuje w szczególności:

- 1) analizy gotowości operacyjnej podmiotów ratowniczych;
- 2) analizy zabezpieczenia operacyjnego;

- 3) analizy aplikacyjnych i praktycznych ćwiczeń ratowniczych;
- 4) analizy działań ratowniczych;
- 5) plany ratownicze.

§ 54. Dokumentacja dotycząca analizy gotowości operacyjnej podmiotów ratowniczych, analizy zabezpieczenia operacyjnego i planów ratowniczych zawiera informacje, o których mowa w § 8 - 13.

§ 55. Dokumentacja aplikacyjnych i praktycznych ćwiczeń ratowniczych zawiera:

- 1) cel, założenia i scenariusz ćwiczeń;
- 2) plan pozoracji;
- 3) wykaz sił i środków ratowniczych;
- 4) wykaz rozjemców i obserwatorów;
- 5) sprawozdanie:
 - a) podmiotów ratowniczych uczestniczących w ćwiczeniach,
 - b) rozjemców,
 - c) kierownika ćwiczeń,
- 6) wnioski organizatora ćwiczeń, w szczególności dotyczące organizacji systemu ratowniczego i zdolności jego reagowania na zagrożenia, zakresu weryfikacji planów ratowniczych, zdolności sił i środków ratowniczych uczestniczących w ćwiczeniach do realizacji zadań dla przyjętego scenariusza ćwiczeń.

§ 56. 1. Polecenia przygotowania analizy działań ratowniczych podejmują kierownicy podmiotów systemu ratowniczego oraz właściwi terytorialnie komendanci Państwowej Straży Pożarnej.

2. Analizę działań ratowniczych, w szczególności w zdarzeniach masowych, poważnych awariach przemysłowych oraz nadzwyczajnych zagrożeniach, katastrofach i klęskach żywiołowych albo w przypadku śmierci ratownika, opracowuje zespół powołany przez kierowników lub komendantów, o których mowa w ust. 1, z udziałem przedstawicieli podmiotów systemu ratowniczego uczestniczących w działaniu ratowniczym.

3. Zakres tematyczny analizy działań ratowniczych [stanowi załącznik nr 19](#).

4. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może powołać dodatkowy zespół specjalistów do oceny organizacji i prowadzenia działań ratowniczych oraz oceny analizy sporządzonej przez zespół, o którym mowa w ust. 2.

§ 57. 1. Dokumentację funkcjonowania systemu ratowniczego dla obszaru powiatu, województwa i kraju przechowuje odpowiednio komendant powiatowy (miejski) i wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej oraz Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

2. Dokumentację funkcjonowania systemu ratowniczego, w tym dokumentację działań

ratowniczych prowadzi się w formie pisemnej oraz na elektronicznym nośniku informacji.

3. Społeczne organizacje ratownicze i wolontariusze mogą prowadzić ewidencję zdarzeń tylko w formie pisemnej.

Rozdział 7

Organizacja odwodów operacyjnych systemu ratowniczego

§ 58. Komendant wojewódzki i Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej określają gotowość operacyjną odpowiednio wojewódzkiego odwodu operacyjnego i centralnego odwodu operacyjnego.

§ 59. 1. Wojewódzkie odwody operacyjne są organizowane jako wojewódzkie brygady odwodowe będące związkiem oddziałów i pododdziałów przeznaczonych do:

- 1) zwalczania pożarów i innych klęsk żywiołowych oraz nadzwyczajnych zagrożeń;
- 2) ograniczania lub likwidacji zagrożeń powstałych w wyniku powodzi i innych katastrof spowodowanych długotrwałym lub nagłym działaniem sił natury;
- 3) ograniczania lub likwidacji zagrożeń powstałych w wyniku katastrof budowlanych oraz w infrastrukturze, a także w transporcie drogowym, kolejowym, lotniczym i wodnym;
- 4) ograniczania lub likwidacji zagrożeń powstałych w wyniku awarii i katastrof z udziałem substancji niebezpiecznych, zdarzeń o charakterze terrorystycznym lub militarnym oraz innych miejscowych zagrożeń wymagających specjalistycznych umiejętności lub wyposażenia.

§ 60. 1. W skład wojewódzkiej brygady odwodowej wchodzi:

- 1) dowódca,
- 2) sztab wraz z jego szefem;
- 3) batalion centralnego odwodu operacyjnego;
- 4) kompanie gaśnicze, specjalne i powodziowe wraz z ich dowódcami;
- 5) specjalistyczne grupy ratownicze wraz z ich dowódcami;
- 6) pododdziały logistyczne wraz z ich dowódcami.

2. W skład wojewódzkiej brygady odwodowej mogą wchodzić również specjalistyczne zespoły ratownictwa medycznego i interwencyjne zespoły psychologiczne.

§ 61. 1. Wyznaczone oddziały i pododdziały wojewódzkiej brygady odwodowej po ich zadysponowaniu przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej stanowią centralny odwód operacyjny systemu ratowniczego.

2. Centralny Odwód Operacyjny jest zorganizowany jako szesnaście batalionów centralnego odwodu operacyjnego wraz ze sztabami batalionów i ich dowódcami.

§ 62. 1. Kompanie, o których mowa w § 59 ust. 1 pkt 4, przeznaczone są:

- 1) gaśnicze - do prowadzenia gaśniczych działań ratowniczych, w szczególności podczas pożarów zakładów, magazynów paliw, rurociągów transportujących substancje niebezpieczne, lasów, portów, dóbr kultury oraz obiektów mieszkalnych i zbiorowego przebywania ludzi lub zwierząt, a także środków transportu w komunikacji drogowej, kolejowej, lotniczej i wodnej konfigurowanych w zależności od rodzaju i prognozy rozwoju zagrożenia lub wielkości i miejsca zdarzenia;
- 2) specjalne - do prowadzenia działań ratowniczych w czasie nadzwyczajnych zagrożeń, katastrof, klęsk żywiołowych lub innych miejscowych zagrożeń, w szczególności realizowania podstawowych zadań z zakresu ratownictwa medycznego, technicznego, wodnego, chemicznego lub ekologicznego i konfigurowanych w zależności od rodzaju i prognozy rozwoju zagrożenia lub wielkości i miejsca zdarzenia;
- 3) powodziowe - do prowadzenia działań ratowniczych w czasie powodzi i katastrofalnych zatopień konfigurowanych w zależności od rodzaju i prognozy rozwoju zagrożenia lub wielkości i miejsca zdarzenia;
- 4) logistyczne - do wsparcia kwatermistrzowskiego i materiałowo - technicznego sił ratowniczych;

2. Pododdział logistyczny, o którym mowa w § 59 ust. 1 pkt 6, zapewnia wsparcie kwatermistrzowskie i materiałowo - techniczne sił ratowniczych.

3. Schemat organizacyjny wojewódzkiej brygady odwodowej [stanowi załącznik nr 20](#) do rozporządzenia.

4. Schematy organizacyjne kompanii [stanowią załączniki nr 21 - 24](#) do rozporządzenia.

5. Schemat organizacyjny specjalistycznej grupy ratowniczej [stanowi załącznik nr 25](#) do rozporządzenia.

6. Sztaby, o których mowa w § 59 ust. 1 pkt 2 i § 60 ust. 2, wykonują zadania określone w § 32 ust. 3.

§ 63. 1. Oddziały i pododdziały odwodów operacyjnych istnieją od czasu ich utworzenia w rejonach koncentracji, w czasie organizowania i prowadzenia działań ratowniczych, do czasu ich rozwiązania po zakończeniu tych działań.

2. Odwoły operacyjne są wyposażone i zaopatrzone w takim zakresie, aby zapewniały możliwość prowadzenia działań ratowniczych bez dodatkowego zaprowiantowania przez okres co najmniej:

- 1) 48 godzin dla sił ratowniczych centralnego odwołu operacyjnego;
- 2) 24 godzin dla sił ratowniczych wojewódzkich odwodów operacyjnych.

3. Komendanci wojewódzcy, przy współdziałaniu komendantów szkół Państwowej Straży Pożarnej oraz kierowników podmiotów systemu ratowniczego, co najmniej raz w roku przeprowadzają ćwiczenia aplikacyjne i praktyczne dla sił tworzących wojewódzki odwód operacyjny oraz analizują ich organizację oraz wyposażenie logistyczne i sprzętowe.

4. Rejony koncentracji oddziałów i pododdziałów odwodów operacyjnych oraz czasy osiągnięcia gotowości w miejscach ich koncentracji wyznaczają właściwi terytorialnie komendanci wojewódzcy i komendanci szkół Państwowej Straży Pożarnej.

5. Siły i środki ratownicze wyznaczone do składu centralnego odwodu operacyjnego oraz czasu osiągnięcia ich gotowości w miejscach koncentracji podlegają uzgodnieniu z Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej.

6. Siły i środki ratownicze wyznaczone do składu centralnego odwodu operacyjnego nie mogą przekraczać jednej trzeciej sił i środków ratowniczych Państwowej Straży Pożarnej województwa.

7. Siły i środki ratownicze wyznaczone do składu wojewódzkich odwodów operacyjnych nie mogą przekraczać jednej trzeciej sił i środków ratowniczych systemu ratowniczego na obszarze powiatu.

§ 64. Dowódcy odwodów operacyjnych w czasie działań ratowniczych realizują zadania wynikające z poziomów kierowania, o których mowa w § 31 i § 33, oraz inne zadania niezbędne do ich tworzenia lub rozwiązania .

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 65. Powiatowe i wojewódzkie plany ratownicze sporządzone na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują moc do dnia 30 listopada 2006 r.

§ 66. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego (Dz. U. Nr 111, poz. 1311 z późn. zm.)

§ 67. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia, z wyjątkiem § 8, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2006 r.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

1) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436 i Nr 283, poz. 2818 oraz z 2005 r. Nr 19, poz. 164).

Metryczka

Data publikacji 19.07.2005

[Rejestr zmian](#)

Podmiot udostępniający informację:

Osoba wytwarzająca/odpowiadająca za informację:

Osoba udostępniająca informację:

Sebastian Górkiewicz

Opcje strony

- [Generuj PDF](#)
- [Drukuj](#)
- [Powiadom](#)